15/07/2019

Πως μεταχειρίστηκε το κράτος τους αγωνιστές του 21΄;

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

“Ουδείς πιο αχάριστος του ευεργετηθέντος”.

Η παραπάνω φράση αποδίδει εξαιρετικά την αγνωμοσύνη που επιδεικνύουν οι άνθρωποι πολλές φορές –τις περισσότερες- σε εκείνους που με στερήσεις, αγάπη και διάθεση προσφοράς, επιθυμούν να διευκολύνουν τη ζωή σου.

Στην περίπτωση των αγωνιστών του 1821, δεν ήταν λίγοι οι ήρωες που ήρθαν αντιμέτωποι με την αγνωμοσύνη του Κράτους, ακόμα και με την εξαιρετικά άδικη μεταχείρισή τους από αυτό, και ας είχαν θυσιάσει τόσα για την ελευθερία της χώρας τους.

Ας δούμε κάποια απτά παραδείγματα:

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης: Τον Απρίλιο του 1834 ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο ηγέτης της Επανάστασης, οδηγήθηκε σε δίκη μαζί με τον Πλαπούτα. Ο λόγος ήταν πως θεωρήθηκε υπαίτιος για την υποκίνηση συνομωσίας ενάντια στο βασιλιά Όθωνα και για τη δημιουργία μίσους και εχθρικού κλίματος. Ο Κολοκοτρώνης, παρά το γεγονός πως υπερασπίστηκε με πάθος την ελευθερία των Ελλήνων, βρέθηκε φυλακισμένος στο Ναύπλιο κάτω από δυσμενείς συνθήκες και πήρε χάρη όταν ο Όθωνας ενηλικιώθηκε. Οι μόνοι δικαστές που υπέγραψαν για την ελευθερία του από τους πέντε, ήταν ο Τερτσέτης και ο Πολυζωίδης.

Μαντώ Μαυρογένους: Μία εκ των διαπρεπέστερων γυναικών της Ελληνικής επανάστασης, η Μαντώ Μαυρογένους, διέθεσε όλη της την περιουσία που κληρονόμησε από τον πάμπλουτο πατέρα της για την ελευθερία της χώρας. Υπήρξε η πρώτη γυναίκα που τιμήθηκε από τον Ιωάννη Καποδίστρια με το αξίωμα της επιτίμου αντιστρατήγου, ενώ η άτυχη ερωτική περιπέτειά της με τον Δημήτριο Υψηλάντη την είχε ζημιώσει συναισθηματικά πάρα πολύ. Η Ελλάδα στάθηκε αγνωμονούσα απέναντι στη μεγάλη ηρωίδα, η οποία τα τελευταία χρόνια της ζωής της έχασε την όρασή της και είχε φτάσει στο σημείο να ζητιανεύει, ζητώντας από το Κράτος μία πενιχρή σύνταξη. Τον Ιούλιο του 1840, πέθανε στην Πάρο, εντελώς φτωχή και λησμονημένη σε ηλικία μόνο 45 ετών. Όταν ρωτήθηκε <<τι έχει προσφέρει στον Αγώνα για να δικαιούται τη σύνταξη>>, απάντησε μονολεκτικά <<τίποτα>>.

Οδυσσέας Ανδρούτσος: Ένας από τους σημαντικότερους αγωνιστές της Επανάστασης, έφυγε από τη ζωή με τραγικό τρόπο. Δολοφονήθηκε και το πτώμα του γκρεμίστηκε από τα βράχια της Ακρόπολης, σε μία προσπάθεια η εγκληματική ενέργεια να φανεί περισσότερο αποτυχημένη απόδραση από το κελί του. Η κηδεία του χαρακτηρίστηκε μία από τις χειρότερες, με απόλυτη απουσία σεβασμού και τιμής προς το πρόσωπό του.

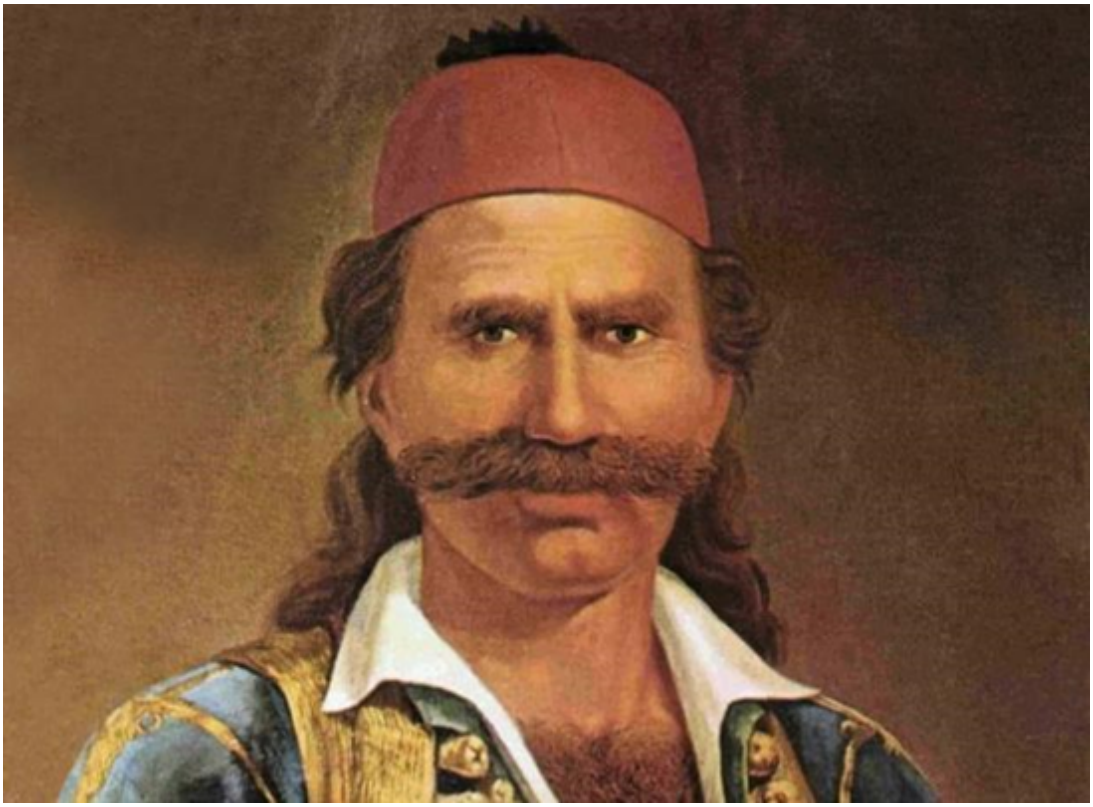

Νικηταράς: Είχε χαρακτηριστεί ως <<Τουρκοφάγος>>, επειδή θεωρούταν ατρόμητος και εξολοθρευτής πολλών εχθρών. Τα τέλη της ζωής του ήταν δύσκολα, με τον ίδιο να φυλακίζεται το 1839, επειδή θεωρήθηκε πως συνωμοτούσε εναντίον του βασιλιά Όθωνα. Όταν αποφυλακίστηκε το 1841, ήταν σχεδόν τυφλός με την κόρη του να χάνει τα λογικά της όταν τον αντικρίζει. Δίχως να του παρέχεται καμία κρατική βοήθεια, κατέληξε στην πενία στους δρόμους του Πειραιά και μπροστά από την εκκλησία <<Ευαγγελίστρια>>, προσπαθώντας να συντηρήσει τον εαυτό του και τη γυναίκα του. Πέθανε το 1849 σε ένα υπόγειο στον Πειραιά, αισθανόμενος βαθιά πικρία για την αγνωμοσύνη των ανθρώπων.

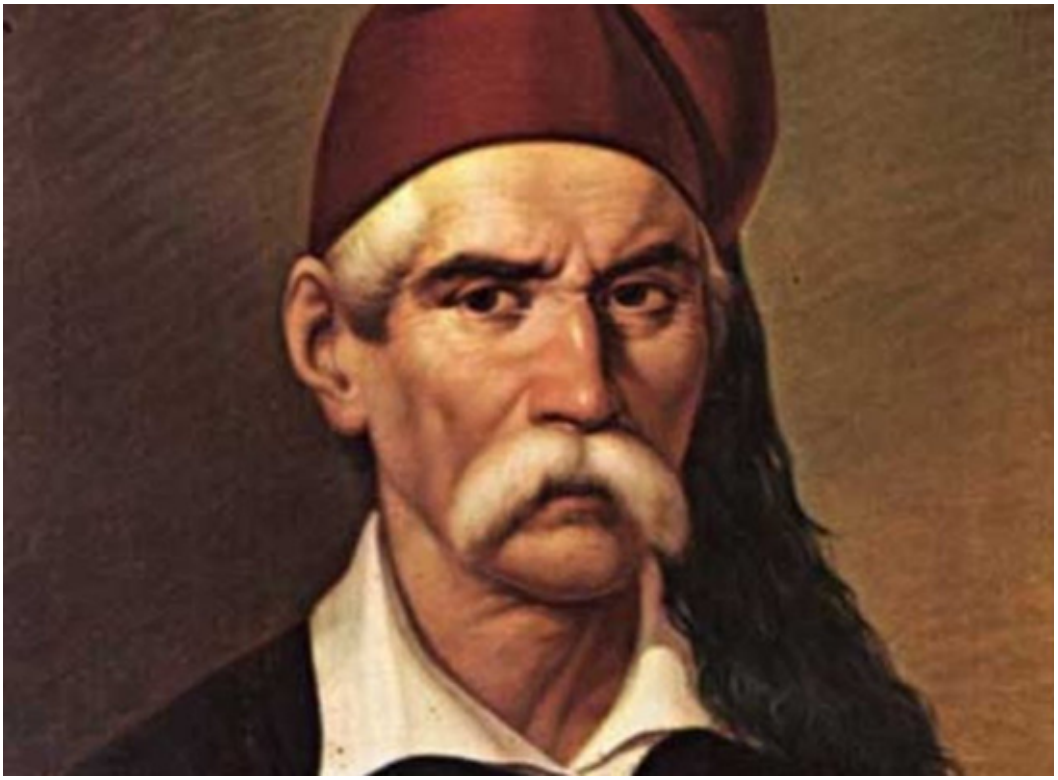

Παλαιών Πατρών Γερμανός: Υπήρξε μέλος της Φιλικής Εταιρείας και συμμετείχε ενεργά στην αρχή και διάδοση της Επανάστασης. Ο θάνατος τον βρήκε ξαφνικά στις 30 Μαΐου του 1826 με αιτία, όπως είχε διαδοθεί, τον εξανθηματικό τύφο. Όμως, η αλήθεια ήταν πως δηλητηριάστηκε από έναν καφετζή, ο οποίος δολοφονήθηκε και εκείνος λίγο αργότερα.

Η αγνωμοσύνη της Πατρίδας εκφράστηκε με το χειρότερο τρόπο σε εκείνους που έδωσαν τόσα για την ελευθερία μας....

Πηγή: cognoscoteam.gr